

РЕШЕНИЕ

№ 3626

гр. София, 28.05.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 14.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря ЦОНКА ВРЕТЕНАРОВА, като разгледа дело номер **3144** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.106,ал.2 от ЗДСл.

Образувано е по жалба на Н. Г. В. от [населено място] срещу Заповед №П-06/27.02.2013 година на Председателя на ДАМТН [населено място], с която последният прекратил служебното правоотношение на Н. Г. В. на основание чл.106, т.2 от ЗДСл- поради съкращаване на длъжността

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност и неправилност на оспорената заповед.Твърди се,че същата е постановена при съществено нарушение на съдопроизводствените правила, нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Сочи, се още ,че заповедта не е мотивирана и не са представени никакви доказателства за извършени евентуални промени в щатното разписание, създаването или закриването на сектори или отдели, има ли промяна във функциите на лицата, които продължават да изпълняват служебните си задължения в Регионален отдел ИДТН- Велико Т., като няма и намаляване на административната дейност в отдел в [населено място] и след прекратяване на служебното му правоотношение, неговата длъжност като система от функции продължава да съществува и то под друго наименование. Иска се отмяна на заповедта и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание,оспорващият-Н. Г. В.,редовно и своевременно призован,се явява лично и с адвокат П., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и претендира заплащането на сторените по делото разноски.

Ответникът по оспорването- Председател на Държавна агенция за метрологичен и Технически надзор – [населено място],редовно и своевременно призван, се представлява от юрисконсулт Г.,редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и възраженията на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства е видно, че със Заповед № 439/01.06.2000 година, оспорващият Н. Г. В. е назначен за държавен служител на длъжността Началник сектор В ГД” Инспекция за държавен технически надзор – РО- В. Т., считано от 01.06.2000 година.

Със Заповед № Н-216/14.12.2009 година, оспорващият Н. Г. В. е преназначен считано от 15.12.2009 година на длъжността- Главен инспектор в ДАМТН- Специализирана администрация с месторабота – [населено място].

Със Заповед № КВ-450/29.09.2009 година, по решение на МС, А. Д. А. е назначен на длъжността- Председател на ДАМТН, считано от датата на встъпване в длъжност.

Със заповед № А-083/27.02.2013 година на Председател на ДАМТН [населено място] е наредено ,считано от 01.03.2013 година да се извършат и отразят в щатното разписание на ДАМТН следните промени в Главна Дирекция” Инспекция за държавен технически надзор, да се измени в Регионален отдел- Държавен технически надзор- Велико Т. с численост 5 щатни бройки, броят на длъжностите с месторабота – [населено място] от 3 щатни бройки на 5 щатни бройки в това число -Началник на отдел-1 щатна бройка, главен инспектор 1- щатна бройка, инспектор 2 щатни бройки и главен специалист-1 щатна бройка, да се съкратят длъжностите с месторабота в [населено място] -2 щатни бройки към Регионален отдел” Инспекция за държавен технически надзор- Велико Тръново ,като съкращава- длъжността- главен инспектор- с месторабота [населено място]-1 щатна бройка и длъжността- Старши инспектор с месторабота- 1 щатна бройка.

Със Заповед № П-106/27.02.2013 година, Председателят на ДАМТН [населено място] прекратил служебното правоотношение на оспорващия Н. Г. В., считано от 05.03.2013 година, на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСЛ и постановил на лицето да бъдат изплатени полагащите му се обезщетения за неизползван платен годишен отпуск и за неспазен срок на предизвестие.

Заповедта е връчена лично срещу подпис на оспорващия на 05.03.2013 година.

Със Заповед № А-089/01.03.2013 година,,Председателят на ДАМТН утвърдил длъжностно разписание и поименно разписание на длъжностите в ДАМТН, считано от 01.03.2013 година.

По делото са приложени заверено копие на личното служебно досие на оспорващия, поименно и длъжностно разписание, както преди прекратяване на служебното правоотношение на оспорващия, така и след датата на прекратяването му, длъжностната му характеристика, както и на останалите служители в РО-Велико Т. , ревизионни актове, представени от процесуалния представител на жалбоподателя.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд-София град намира предявената жалба срещу оспорената заповед за отстраняване от работа на за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК подадена е от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява неоснователна.

Съображенията за това са следните.

Оспорената заповед №П-06/27.02.2013 г., с която Председателят на ДАМТН-гр.С. е прекратил служебното правоотношение на Н. Г. В. поради съкращаване на длъжността е индивидуален административен акт по смисъла на чл. чл.21,ал.1 АПК,вр. с чл.154,ал.2,т.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от орган по назначаването в предвидената от закона форма,съдържа ли правното основание за прекратяване на служебното правоотношение,дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба./арг. от чл.108,ал.1 ЗДСл./

Доказателствата по делото сочат, че оспорената заповед е издадена от орган по назначаването-това е- Председател на ДАИТС, на когото изрично по силата на чл.7, ал.2 от У. правилник на ДАМТН, утвърждава структурата на административните звена, длъжностното разписание и поименното разписание на длъжностите в ДАМТН и назначава държавните служители и сключва трудовите договори с другите служители в администрацията на ДАМТН. Наред с това, между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства се установява ,че лицето А. А. заема длъжността- Председател на ДАМТН.

При издаването на заповедта,органът по назначаването е спазил изискването за писмена форма,посочил е правното основание за издаването и-чл.106,ал.1 т.2 от ЗДСЛ. Разпоредбата на този текст постановява,че органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие в изрично изброени случаи, един измежду които е и при съкращаване на длъжността. Неоснователен е доводът на оспорващия, че заповедта не е мотивирана, защото пир казаното по- горе, ЗДСЛ като специален закон предвижда изрични реквизити за заповедта, и не въвежда изискване органът по назначаването да посочи конкретни мотиви защо съкращава длъжността, още повече, че какви структурни промени да предприема в администрацията, е преценка за целесъобразност на органа по назначаването и не може да бъде предмет на съдебна проверка. Нещо повече дори, по делото са приложени Заповеди, с които е изразена волята на органа за извършване на структурни промени в ДАМТН с цел оптимизиране на работата.

При издаването на заповедта,органът по назначаването е спазил процесуалноправните и материално правните разпоредби на ЗДСЛ.Неоснователно е и твърдението на оспорващия , че при издаването на заповедта са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, защото ЗДСЛ не поставя изискване преди да пристъпи към издаване на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение ,органът по назначаването да уведоми държавният служител за предстоящото прекратяване, да му даде възможност да представи доказателства и едва тогава да пристъпи към издаване на заповедта за прекратяване. Достатъчно е да предизвестят служителят, а ако не стори това/ какъвто е настоящият случай, да му изплати обезщетение за неспазен срок на предизвестие.

Доказателствата по делото сочат,а и страните не спорят,че оспорващият е заемал длъжността- главен инспектор в Дирекция” Инспекция за държавен технически надзор, РО-Д. Велико Т., месторабота – [населено място].От приложеното длъжностно разписание на ГДМТН , Регионален отдел- Инспекция за държавен технически надзор Велико Т., към дата 01.01.2013 година е видно ,че този Регионален отдел е имал следната численост- Началник на отдел- 1 щатна бройка,

главен инспектор- 1 щатна бройка, и главен специалист-1 щатна бройка, в Г. е имало една щатна бройка- главен инспектор, заета от оспорващия, и една щатна бройка- старши инспектор незаета. От представеното длъжностно и поименно разписание в сила към 01.03.2013. година е видно, че в Регионален отдел "Инспекция за държавен технически надзор- [населено място], вече местоработата в [населено място] е съкратена, като там са съкратени двете щатни бройки-главен инспектор и старши инспектор, и е увеличена числеността на Регионалния отдел с две щатни бройки за длъжността инспектор, които не са заети, респективно на това всички длъжности в Г. за закрити, съответно на това и всички заемани в отдела- Г. длъжности. Неоснователен е доводът на оспорващия, че Председателят на ДАМТН няма правомощия да утвърждава ново длъжностно разписание, защото съгласно чл.7, ал.1 от У. правилник на ДАМТН на Председателя е дадено правото да утвърждава длъжностното разписание и поименното разписание на длъжностите на служителите в агенцията. Наред с това при преценката кои отдели, звена и или сектори, както и кои длъжности да бъдат премахнати, административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, неподлежаща на съдебен контрол. Неоснователен е доводът на оспорващия, че е налице фиктивно съкращаване в длъжността, предвид обстоятелството, че в Регионалния отдел продължава да съществува същата длъжност- Главен инспектор. Легално определение на понятието "Длъжност в администрацията" е дадено в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на единния класификатор на длъжностите в администрацията (ДВ, бр. 18 от 5.03.2004 г.). Съгласно сочената разпоредба "Длъжност в администрацията" е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително и по правоотношение, възникнало на основание на Закона за министерството на вътрешните работи, Закона за отбраната и въоръжените сили на Република Б. или Закона за изпълнение на наказанията, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика". От така очертаната дефиниция е видно, че "Длъжност в администрацията" представлява нормативно определена позиция, изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Установените две изисквания при съкращаване на длъжността следва да са установени кумулативно и отсъствието на което и да е от тях, води до липса на основание за съкращаване на длъжността.

В настоящия случай, безспорно е, че по отношение на заеманата длъжност от страна на В. е налице първото кумулативно изискване-неговата длъжност не съществува като нормативно определена позиция в утвърденото ново длъжностно разписание в сила от 01.03.2013 година и то в Г.. Наред с това, доказателствата по делото сочат, че е изпълнено и второто изискване-тази длъжност не фигурира като система от функции, задължения и отговорности и отново в Г., като двете длъжности на Регионалния отдел в Г. са съкратени. Абсолютно неоснователен е доводът на оспорващия, че функциите на длъжността- Главен инспектор продължават да съществуват и във Велико Т. има щатна длъжност- главен инспектор. В действителност, същата длъжност е съществувала и продължава да съществува в РО- Велико Т. и тя не е съкратена, но също така е вярно и че, длъжността на оспорващия в Г. – Главен инспектор, както и другата длъжност-

старши инспектор при новото щатно разписание от 01.03.2013 година, вече не съществуват и са закрити ,при което е безспорно налице съкращаване на двете щатни бройки..Наред с това,въпрос на целесъобразност на административния орган е да направи такива структурни промени в администрацията си, които да осигуряват най-ефективно изпълнението на задачите, които са му възложени с У. правилник, като в случая извършените промени в РО- Инспекция за държавен технически надзор извършени при намаляване на общата численост на служителите- в това число и на служителите в [населено място], за да се извършат организационни промени, създаващи по-добра организация и оптимизация на работата и за органът по назначаването не съществува законово въздигнато задължение за извършване на подбор/ за разлика от КТ/. Обстоятелството, че е увеличена щатната численост на Регионалния отдел с две щатни бройки инспектор/ които са по- ниски от заеманата от страна на оспорващия- главен инспектор /, не може да доведе до фиктивно съкращаване на щата, защото отново преценката е на органа по назначаването и е извън обсега на съдебния контрол. Фактът,че процесуалният представител представи ревизионни актове издадени от служители на Агенцията в [населено място], не може да обуслови фиктивно съкращение на длъжността ,защото при всичко казано по-горе в случая длъжността , която е заемал оспорващият , вече не съществува и е закрита не само тя , но и длъжността- Старши инспектор в Г.. На следващо място,твърдението на процесуалния представител на оспорващия , че служители в Г. са издали именно тези ревизионни актове, е голословно и неподкрепено с никакви доказателства, защото видно от самите ревизионни актове е ,че тези служители са от Регионалния отдел- Велико Т. и по делото не съдържат никакви доказателства ,сочещи ,че в Г./ където е работил оспорващият са открити същите две длъжности и на тях има назначени лица.

С оглед на всичко изложено дотук, настоящият съдебен състав намира ,че оспорената заповед отговаря на условията за редовно действие на административните актове ,което предпоставя отхвърляне на предявеното срещу нея оспорване.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване.Отвeтникът по оспорването не е заявил искане за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното и на основание чл.122 от ЗДСл,вр.с чл.173 АПК, Административен съд София град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО на Н. Г. В. от [населено място] срещу Заповед №П-06/27.02.2013 година на Председателя на ДАМТН [населено място], с която последният прекратил служебното правоотношение на Н. Г. В. на основание чл.106, т.2 от ЗДСл- поради съкращаване на длъжността.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА ОСПОРВАЩИЯ И НА ОТВЕТНИКА ПО ОСПОРВАНЕТО.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА КАСАЦИОННО ОСПОРВАНЕ -В 14 ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРЕПИС ОТ СЪЩОТО ПРЕД ВАС НА РЪ.

АДИМНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ:

